Selle peäle tulli teine, kello 8 ajal ja töi ommad saapad. Kui neid jalga katsus, siis ütles teist ka kitsa ollewad, pallus kojo wia, pakko peäl nattikenne ülles lüa ja pärrast lõunat taggasi tua. Ka se läks omma saapaga.

Häddaga ollid saapa meistrid ärra läinud, läks trahteri perremehhe jure, maksis omma sõma-rahha, istus posti-wankrile ja söitis ärra, sest temmal ollid nüüd saapad käes; kui küll mitte ühhe meistri tehtud, agga passisid kokko.

Pärrast lõunat tullid saapameistrid ja said möllemad trahteri koja treppi peäl kokko, teisel teine saabas näppo otsas; agga, kui järrele küssisid, olli kelm nende kahhe saapaga omma teed läinud!

Petjaid on kül iggal maal,
Wannal, kui ka uel a'al:
Nenda siin ka, kuida seäl,
Iggal pool ma-ilma peäl:
Hädda! hädda! hüütke siis,
Wargus on üks rummal wiis!
Süddamest, kell' löpnud arm,
Sedda waewab wimats hirm!

Kaup on wannem, kui meie.

Üks Polama juut käis möda linna ullitsad, härja-nahk selgas. Naljakas kaupmees tulli temma wasto ja küssis: „Kule juut! Kas tahhad omma nahka ärra müa?“ — „Oi jah!“ kostis juut. — „Mis sa küssid selle eest?“ küssis kaupmees. „12 rubla,“ kostis juut. — „Se on paljo rahha!“ ütles kaupmees, „agga ma tahhan sulle sedda anda; tulle minnuga liggi!“ — Juut arwas, et naad kaupmehhe maeasse piddid minnema ja läks järrele; agga kaupmees läks seénna, kus surnud lomade nahhad sawad mahha nülsetud. „Oh wai!“ hüdis juut, „kus tahhate mind wia?“ ja tahtis ärra jooksta; agga kaupmees piddas tedda kinni ja ütles: „Eks kaup wannem ei olle, kui meie!“ ja lubbas juuti peksta, kui ta ei tulle ja kaubast taganeb. Kui naad alles nenda riidlesid, tulli üks söddapeälik ja küssis, mis riid se piddi ollema? Kostis kaupmees: „Minna ollen judi nahka 12 rubla eest ärra ostnud ja tahhan lasta mahha nülgida; agga juut tagganeb ja tahhab kaupa walleks tehha ja mitte minnuga tulla: eks kaup wannem ei olle, kui meie!“ Juut wär-

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1868, lk. 33